

השולח פרק רביעי גיטין

פירקן. מדני: משום קלקולא. שלא יועמען בענדיר סוככים וילמדו ממעשיהם ובחיי אביהן ליכא לנמיש להכי דמנער להון אבואון: אימא לטיאבון טוט דקאליק. ולא רחי מין אללא מומרי' ובמיעים הוא דלאמרין סומרידים אלל אל מעלין אבל מומר אמר' התם סמי מכאן מומר: ואביל איסורא. עדים העידו עליון קו וזה אוק
נבילת להכשעין: חייסא ונגלגלס. חזק קשור ופקיע ועיגול של אבן או של עופרת כמזכיר: דיומא כפרא. כשהוירגן אוחו: דליוול דאמדי. שימחול על דמו: איקספטיכו וואסבייכו. לקשור דמס: להאשייבס: חייסא ונלגלג. כלומר מכה וחצי מכה: ויצי קאביל

(א) וגי העידו עדן גלג כ
חייאנו גלגלס פי' עדן העבס
(ב) ופי' וימן ויטעס
ל' לעזי ממחל דמי דמי לכן
ט טעס. חזק עדן של
(ג) חזק דחור וקלקה טעס
ישראל (ד) זכית אפי' עמית
לא. כדכוחא לא. (ה) ופי' חס
יבוחא סא. דרי אפי' (ו) זכית
סא טעמחא סא. אפס פי' ד
מיס. ח' גלגלס ח' סא. ח'
ט חולין קלי' (עריבין מ)
(עריבא) מרומי סא. (פ)
ז כפי' ממוח. וכן לקמן.
ט ופי' ע' ד' ס'
(ז) ופי' דקל.

ממוכר עצמו ואת בניו
אם אותו אבל פודין את
"וכ"ש הכא דאיכא
אמי האי ישראל מומר
כיל נבילות ושריפות
הוא דקאכיל אמרו

ר"ל ובין נפשיה לזראי. קודם שחזר למוטב דמסתמא לא היה מולול
נעלמו כל ק: בר"ם ברי"ם ברי"ם. דרכן היה לשבב על גטס
כדאמר' בנזחים (דף ה.) ריש לקיש רמי אמעוהי ומקשה:

רמת הקונט' דקספּינן ליה לחזור וליקח
ממנו אבל כויל האי לא קספּינן ליקח
ממנו להפריש תרומות ומעשרות
ומיחו קסה לר"ת דגנח' מייתי ראיח
מהא דיש קנין לעבוד כרכיס דמפי
תיקון העולם אין דאורייתא לא מנח
ליה דילמא חזקון העולם קאי ראה
דחייבוו ליקח ומיחו ר"ת דברור
ספּריס לא גרסינן ומציא ברי"ו והכי

צטוירט לא שטא מוכר לא שטא אחר
 וצוירט מנהל גרס הלוקח מניח כ"י
 וכן צירושלמי: **אמר רבה א"ל**
ספין קני ב"י. וזה דמניא לעיל
 (דף מג.) "א"פ שפעה ירמיה וימוס
 פטורה מן המעשר אלמא י"ס קני
 אינא לאוקתא צטוירט כדמנא לקמיה
 והיא דהשואל (ב"מ דף קה.) דהמקבל
 שיה אבותיו מן העובד כוכבים
 דמעשר צטוירט לו ודמי לא הסם לדעולס

יש קנין אע"פ שהדיחו אמת כדליק
מזנקת מימ' מ"מ ראה גמורה לובא
ולעולם לא למימר רבה דסבר אין
קנין ומיהו אשכחן ר"י דסבר י'
קנין בספיק דע"י (דף כה.) דאמר
אין משכירין להן שלטון משום דמפקע
להו ממעשרות עדות זמן שהיה א'
ישראל כז' ומי שזורעה חייב במעשר
וכי זנבה לעובד סוככים הורעה פטור
דיש קנין דאי אין קנין אין זו הפקעה
מה שאין עובד סוככים מעשר קרקע
החייבת להם פירות בית גמי מפקיע
ממזוה ומשני מזוה חובת הדרי היא
ואין זה הפקעה והא דאמר ר' מאיר
בפרק כז' יסמאל (ממזוה דף סו.)
תורמין משל עובד סוככים על
ישראל הוא איירי כשגדלו בידי ישראל
ולכ"י מקו פלוגמיהו במיתות העובד
סוככים ולא ביש קנין וכי פריך הכא
לרבי אלעזר הוה מני למימר אלא
דאמר כ"מ אלא דמשני פסיר:
בר עבר דייגון ולא דייגון עובד
סוככים. מתוך פי' הקונטרס

משמע דהא צ"ה תליא לדרבנא דאמר
אין קיין ודריש דייגון ור"ל דייגון
טובים פועל ור"ל דאמר י' קיין
ודריש דגן ולא דגן עובד טובים
אין תליא למירוח העובד טובים אין
פועל וקשה דכמה תנאים נחלקין
במירוח העובד טובים ואם כן כל
אדם תנאים נמי נחלקין בש' קיין
ואין קיין וזה דוחק דרבה ור' אלעזר
נחלקין בפלוגתא דכל הנהגה ועוד
דמשמע בתנאים פסוק רבי ישמעאל
(דף סו.) דכולהו מנאי דרשי דייגון
ולא דייגון עובד טובים ואפילו מאן
דמחייב מירוח העובד טובים אלא
דרשי מיעוט אחר מיעוט דתרי דגן
מציין לך נראה דרבה ורבי אלעזר
אחו כחלי עולמא ודריש נמי ר' אלעזר
דיגון ולא דייגון עובד טובים דמחייב
דגן ולא מחייב פולחן דאי היה
מציין פולחן הוה דרשניו שמר נמי

ביום ומו"מ דרש נמי דגן ולא דגן עובד
 ואלו"א כי היכי דדרש' גבי דיעוב' למאן
 אפי' מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות הכי
 הו' מתעבר לאוקומי מיעוט אחר מיעוט
 ו' דמסתב פאה בהפקיר לישאל ולא
 ביום הפקר בעשות הוא ואינו הפקר:

ממקום אחר מוליך לפי חשבון, כלומר מפרש ממקום
אם הפרש לפי כינוי דמיון מרצה במעשרות ומעשרותיו
הר מפרש לפי כולו והשם הל על מעשרותיו ומתקנים

סורא א"ל זיל לא קא
ש לקיש זבין נפשיה
חייתא וגלגלתא אמר
דבעי מינייהו עבדי
אדמיה יומא בתרא
לך אמר להו בעינא
ל חד מיניכו אמחי'
ואותבינהו כל חד
חייתא נפש גשמית

יחזיקו קא מחזיקת בי
גא דחזיתא קמלינהו
קאכיל ושתי אמרה
מדיד למגא עליה
י כי נח נפשיה שבק
נשיה יועזבו לאחרים
את שדרה לעובד
ממנו כדוריה מפני
רבה אע"פ שישפין
ארץ ישראל להפקיע
לי הארץ לי קדושת
לעובד כוכבים בא"י
חזון ומעלות שנאמר
ארץ נתן לבני אדם
קנין לעובד כוכבים
שנאמר דגנך ולא
לארץ קנין לעובד
בורות שיהיו ומעלות
מפולגי מ"ם דגנך
סבר דיגונך ולא

רבה מנא אמינא לה
ה דהפאה של עובר
אלא א"כ הפקיר היכי
קטיגוהו עובר כוכבים
פקירי וקיימי אלא לאו
נהו ישראל מעמא
די חייב לא לעולם
כוכבים ודקא אמרת
די דמפקרי אדעתא
כוכבים מי מפקרי
שדה מעובר כוכבים
ש וחזר ומכרה לו
כת במעשה שכת
לא נתחייבה לא הכא
א וקסבר ^(ט)כיבוש
תא שמע ^(ט)ישראל
זו שדה בשותפות
מבל

תבואתך ולא תבואת עובד כוכבים מדלל כמצי דיגון זה דמחייב מירוח העובד כוכבים נמי נדרוש גבי דגנן ו"ל וזון וריש לקיש צירושמי דאבל כי שקיל ליה עובד כ

דעםכל וחוץ שנתערב, אם יש לו פנים
 שיש לו טבל אחר מפרש על זה לפי חז"ל
 ואפילו הוא צא להפרש עליו ממקום
 חורין קלה.

תורה אור השלם
 1. כי ראה הקב"ה מנוח
 יחד כסל ובער יאבדו
 וקצו לאחריהם חילם
 תהלים ס"א
 2. ותאריך לא תעבר
 לצמחת כי לי תאריך
 גרים ותעשבים אתם
 עקריהם ירקעו להם
 3. השמים שמים לה
 ותארץ נתן לבני אדם
 תהלים קטו

לחזור אחריה ולפדות: **גִּבְלִי** שאין קנין בו. אם קנה עובד כוכבים קרקע בלחך קנינו קניי ולי הפקיעה מקדושתה של ארץ חביבים מעשר וישראל קנינה ממנו מן הפירות לרץ לעשר: **לכני דאס**. לכל זרעיה: **דינון** ואל **דינון** של עובד כוכבים. שאם מירמן עובד כוכבים וכן שלו נבעש מירמן שהוא גמר מלאכתו נצטע מירמן העובד כוכבים ופטור ואפי' לקמן מישראל בשבילין אצל אל הגדילו בקרקע העובד כוכבים ולקמן ישראל בשבילין ומירמן חייבין במעשר דקרקע **א"י** ביד עובד כוכבים לא הופקעה קדושתה: **לקט שחכה ופאס**. קממן הפקר ופטורין מן המעשר שנאמר ואלא הלו כי אין לו חלק ומחלה עמך ודברים (ד) בני שישין לו חלק ומחלה עמך ואלו אלו שיש לו כהן חלק ומחלה עמך^ה שהרי אף לו הן מפקדין והלקט והשמיטה והפאה של עובד כוכבי^ה חייבין במעשר **כו**. והפאה מפדול לא ואילו: **כ"א** וישראל. שהניחן ישראל בשדהו

ולקטיניו עובד כוכבים וקחאל דאס חור עובד כוכבים ומכרן לישאל חיב לעשרן אלף א"י הפקדן ישראל ראשון שדסה: **אין מפקדיו וקיימי**. דכל לקט ושכחה ופאה הפקר הן: **אלף דעובד כוכבים**. שדיו משדה הסעוד כוכבים והענין שראל: **ולקטיניו**. ענין ישראל וכוין דעובד כוכבים לא מפקד להא פאה ולקט לא חייל עלייהו שמא אא"כ הפקדון עובד כוכבים ממא לש הפקר ולא לש פאה להניח פסח: **הא לא הפקדו חיב**. נמשאר אלאמא לא שדה הסעוד כוכבים חייבת נמשאר: **שראל שלקט שדה**. וזושה מן הסעוד כוכבים והסעה אללו עד שביצאה שלם ומור ומכרה לעובד כוכבים: **קיימי**. **נמשאר**. אין כל ישראל ולקט מן הסעוד כוכבים מאותן הפירות ומירחן: **שכר נמחיב**. כשהביאה שלם ביד ישראל לענין נמשאר נמשבת ביה (דכ"ב) מרואה חיותא ארץ

שלים: לא נסמיכה ולא. אם הביאה שלם צד עונד כוכבים פטורה:
וזו הפטור שזו נהנה מהפסוק וזהו הפסוק וזהו הפסוק
כוכבים. תעשה ליה מדרגתן ושם ים קין צד עונד כוכבים להפקיע:
כיבוד יחיד. דוד כיבדה ולא היו כל ישראל שם והיא ארם אזה:
קבל
לכל מיני: אדעתא דקבור כוכבים מי מפקרי. והא דפליגי ר'
לעובדי כוכבים דרבי יוחנן אמר הפקר הני מיילי כי שקל ליה ישראל

תלך, דלן ברירה די ארפער מנה ויהי ים כנעשר מן החיוב כפי החיוב ומן הפטור כפי הפטור, ובתוספתא דדמאי (פ"ה) מלאה אחר לשי משנן ענלו די המעבור, וסו לאו טעל מן החילין כפי הירוחת משער שבעל ואיז ידע הו, ודע ורשב"י כפי מליצ, ודע ברבי מקולקלים די מתקון, ועד גימ שאין מפרשים מן על עכל אחר, ורשב"י פנר ים ברירה ויהי שחלקו שח חלקו כפי שישאל סו-הס הם סו רצו להפריש מהו על מקום סו-הס

מסורת הש"ס

א) וְנִי הִעָרַן עִדְךָ בְּלֹא כִּי
 חִיִּיתָ וּבְגֵלָלָא שֶׁנִּי נִתְּנָה
 לָבֶן (אִם נִי עָשִׂיתָ שְׁשָׁטִין
 לִי וְלִנְתִּי מִתְּחֻמֶּךָ נִתְּנָה לִי וְנִי
 שֶׁשֶׁסֶּם עִדְךָ מִן הַל' ד').
 ב) אִם וְחֹדֶר וְלִקְחָהּ מִמֶּנּוּ
 יִשְׂרָאֵל, ד' (אִם עָשִׂיתָ מִתְּחֻמֶּךָ
 כִּי כְּבוֹדֶה אֵל' ב' וְנִי מִתְּחֻמֶּךָ
 יִבְיָחֶם אֵל' ד' וְנִי אֵל' ב' וְנִי
 שֶׁסֶּם מִתְּחֻמֶּךָ שֶׁנִּי אֵל' ב' חֲסִיד
 מִיָּם, ח' וְנִי ח' מ' ע"ה אֵל' ב' ד').
 ג) מִחֻץ קֶלֶה: (עִירוּתִים) אֵל' ב'
 (וּמִסְפָּקִים מִתְּחֻמֶּךָ אֵל' ב' ד')
 ד) כִּי בִּסֵּם: מִשְׁדָּה וְכֵן לִקְחָהּ
 ח' וְנִי ח' מ' ע"ה אֵל' ב' ד').
 ה) (אִם מִסְפָּקִים רָחֵם).

תורה אור השלם

1. כי יראה חכמים נמות
הוד כסיל ובער יאבדו
וענו לאזורים חילם:
2. והארץ לא תקבר
ליצמות כי לי הארץ כי
גרים ותושבים אתם
עמדי: ויקרא כה כג
3. השמים שמים לך
והארץ נתן לבני אדם:
תהלים קטו טז

הגהות הב"ח

(א) גם' אמר חזן כל"ל ותינת
ליה נמחק: (ב) שם חבל פודין
את הנשים לאחר מיתת
אביהן משום קלקולא:

מוסף רש"י

[illegible]

חלק, דאין ברירה ודי אפרש מ
אחר לפי חשבון טעל זה המפורס
מקולקלים וזה מתוקן, ועוד נ"ס

עין משפט
גר מצוה

א מ"י ס"ח מהל' מ"ה
ה' יב פנה עשין קסב
י"ד ס"י רנב ספ"ו ו'
ב מ"י ס"ב מהל'
בטורים הלכה טו סג
עשין קלט:
ג מ"י שס ופ"א מהל'
תרומות הלכה י"ב
ד מ"י ס"ב מהל'
תרומות הלכה י'
ה ו מ"י שס פ"א הלכה
ח [טו]ס"ע שס קימן
שלא ספ"י טו:
ו מ"י שס ה' ב והלכה
ג:

מוספות רי"ד

דנה שאין לאוסרה
חיקוק העולם ולקונסו
שאסרנו אותה עליו
דה היא מפני חיקוק
ההכא לא שייך שום
העולם לאוסרה עליו:
המציא את אשר
אילונית ר' יהודה
לא יאחר והכ"א יהודים
מאחר והיו לה בנינים
והיא תוכעת כתובתה
דהא אמר אמר לה

[illegible][illegible]

בהם מעשה עד שיהיו